

Türkiye'nin ithal ettiği yeni star: Philippe Starck

Bir tek Tanrım var

THE TASARIMCI İLE
45 DAKİKA

Her şey, posta kutuma düşen bir mesajla başladı:

"Philippe Starck'la röportaj yapmak ister misiniz?"

Cevap olarak, "Hangi çılgın buna hayır der!" yazdım.

Ama ne yalan söyleyeyim, çok da aldırmadım.

Biri benimle kafa buluyor sandım.

Boru değil Philippe Starck bu! "The tasarımcı."

Bu yüzyılın en en önemli dizaynırı.

Manyak bir adam.

Mimarlıktan endüstriyel tasarıma, mobilyadan obje dizaynına kadar el atmadığı alan yok.

Restoran, bar, otel, gece kulübü, yelkenli, motosiklet...

Limon sıkacağı, sandalye, lamba, çarşaf, yastık, biberon, salata kasesi, bira kutusu, tuvalet fırçası, gözlük kutusu...

Aklınıza gelebilecek her türlü gündelik hayat ürünü...

Ev eşyası...

Üstelik inanılmaz formlarda...

İnsanın alıp içine sokası geliyor...

"Bir şey bu kadar mı güzel tasarlanır!" dedirtiyor...

Ya renginden ya formundan ya dokusundan ya da sadeliğinden...

Mutlaka bir yerinden sizi yakalıyor...

Ve onun imzasını taşıyan her şey, her yer, nedense son derece "seksi", "kaşırtıcı" ve "provokatif" oluyor.

★

Evde PS imzalı bir koltuk, iki lamba, bir de limon sıkacağı

denk geldik.

Starck'ın ofisinde de herkes dökülüyordu.

Özenmemiş bir sıklık değil sözünü ettiğim, basbayağı kötü görünüyorlar.

Kadınlarda sıfır makyaj, ruj yok, allık yok.

Adamlar ütüsüz, renksiz.

★

Ve işte karşımda "The tasarımcı."

Komik pantolonuyla duruyor. Yorgun ve uykusuz görünüyor.

Biraz dalgın profesörlere benziyor.

Sanki bir sürü şeyi aynı anda düşünüyor.

"Merhaba" der demez, fonda bir kadın beliriyor.

Jasmine!

Son karısı, metresi, aşığı, sekreteri, asistanı ve "decoder"ı...

Philippe Stark'ın dünya ile bağlantısını işte bu kadın kuruyor.

İlk andan son ana kadar yanımızdan hiç ayrılmıyor.

Bütün zangoçluğuna rağmen çok şeker.

O DA KADINLAR

■ Tasarımın Tanrısı diyorlar size...

-Bu tür şeyler beni hiç ilgilendirmiyor...

■ İster kabul edin, ister etmeyin bu yüzyılın en önemli tasarımcılardan birisiniz. Benim için bir dâhisiniz! Bu kadar yaratıcı bir adam olmanızı babanıza mı borçlusunuz?

-Babam uçak tasarımcısıydı. Tabii ki yaratıcıydı. Kartonlar, boyalar, yapıştırıcı ve makaslar arasında geçti çocukluğum. Onu izleyerek. Yaratıcılık, bana yeryüzündeki en güzel şey gibi geldi hep -seks dışında- ama tek başına yaratıcılık bir işe yaramaz. Bir uçağın yere çakılmaması için yaratıcılık dışında şeyler de gerekir. Babam aynı zamanda bir girişimciydi. Bu yönlerim babama çaktı. Ama tabii bu işler bir kişiyle olmuyor...

■ Anneniz?

-Ya tabii bir de o var. Çok zarif ve aptal bir kadındı!

■ Nasıl yanıl

-Öyle işte. Zarif ve aptal! Bende olan ve hediye mi ceza mı olduğunu bilmediğim yetenek şu dört şeyin sonucu: Yaratıcılık, salaklık, zarafet ve felsefe. Güçlü bir din eğitimi de aldım. Yeryüzünde bir şeyleri hep hak etmen gerekiyor filan. Çok okudum. Sonra da bütün inançlara karşı oldum. Her türlü düşünme biçimine karşıyım ben.

ÇOCUKKEN HEP MUTSUZDUM

■ Pardon ama annenize niye salak dediniz...

-Öyleydi çünkü. Bir insan, salaksa salaktır. Gereğesi yoktur. Annem etrafına zarafet ve salaklık yayıyordu. Bir radyo gibi. Unutmadan, çok da güzel bir kadındı. Ama bu bile onu kurtarmıyordu.

■ Hangisine daha yakındınız...

-Sen istersen başka sorulara geç güzelim, bu çocukluk sorularıyla devam edersen bu

yıkan tasarımcı" gibi sıfatlarla anılmaya başladınız. Ve sonra Mitterrand'ın yaşadığı yeri tasarladınız. Hayatınızın dönüm noktası bu mu?

-Palavra bu dönüm noktaları filan. Yok öyle bir şey. Hep çalışmak lazım. Sonsuza kadar. "Bir şey oldu ve ben değiştim" gibi bir şey yok. Ben hep bu adamdım.

■ İyi de bir noktada, dünyaca tanınan bir tasarımcı oldunuz...

-Evet, önce annen baban tanır seni... Daha doğrusu tanıdığını sanır... Sonra arkadaşların, yaşadığın mahalle... Derken yaşadığın şehir, ülke ve dünya tanır seni... Önce biraz tanır, sonra biraz daha fazla, sonra çok tanır... Sonra da unutulur!

■ Ben sizi anlamaya, çözmeye çalışıyorum. Bunun kolay olmadığını da biliyorum. Üstelik sadece 45 dakikam var. Mobilya tasarımdan obje dizaynına, mimarlıktan endüstriyel tasarıma, aklımıza gelebilecek her alanda müthiş yapıtlara imza attınız. Bir limonluk tasarladınız mesela, yeryüzünde bilmeyen yok. Herkes evinde sizden bir objesi olsun diye deliriyor, ölüyor. Sizin imzanızı taşıyan her şey "trendy" oluyor. Siz neyi iyi biliyorsunuz ki bütün bunları yapabiliyorsunuz? İnsanların alışkanlıklarını mı, bu içinde bulunduğumuz kültürü mü, yaşadığımız medeniyeti mi?

JASMINE Çok uzun soru oldu!

■ Kusura bakma, daha kısa izah edemedim kendimi. Bir daha olmaz!

-Benim gündelik hayatla hiç ilgim yok. Sorunun cevabı bu olabilir. Sırrım da! Beni gündelik hayattaki hiçbir şey ilgilendirmiyor. Televizyon seyretmiyorum. Gazete okumuyorum. Dergi bakmıyorum. Kalabalıklara karışmıyorum. Sokaklara dalmıyorum. Sadece müzik ve edebiyat var hayatımda. Ve seks. Bir istiridye çiftliğimiz var, orada yaşıyoruz. Her şeyden uzak.

yakalıyor...

Ve onun imzasını taşıyan her şey, her yer, nedense son derece "seksi", "kışkırtıcı" ve "provokatif" oluyor.

★

Evde PS imzalı bir koltuk, iki lamba, bir de limon sıkacağı var...

Allah sizi inandırın üzerine titriyorum.

Sanat eseri muamelesi çekiyorum.

Alya'yı daha çok küçükken uyardım.

Daha doğrusu tehdit ettim.

"Bana bak, odanda bir mavi koltuk var. O koltuğu boyarsan kendini ölmüş bill"

Gözümün içine baka baka duvarları boyayan Alya'nın, o mavi koltukla nedense hep bir mesafesi oldu.

Korkuyla yaklaştı.

Ben de Paris'e uçarken korktum.

45 dakikam var, bir sürü de sorum...

Hangi birini soracağım!

★

Meğer Phillipe Starck'la röportaj yapmak ister misin derken beni yemiyorlarmış.

Gerçekmiş.

"The tasarımcı" dünyanın en havalı emlak geliştirme şirketi olan yoo'nun kurucu ortağı ve kreatif direktörüymüş, Türkiye'de Say Yapı ile bir işbirliğine girmişler.

6 yılda 1.5 milyar dolarlık yatırım kararı almışlar.

İstanbul, Ankara, Antalya ve Bodrum'da 5 farklı proje gerçekleştirmeyi hedefliyorlarmış. Türkçesi artık ülkemizde Philippe Starck imzalı evler olacak.

Koşa koşa gittim Paris'e...

Sabah uçtum, 45 dakika söyleşi yaptım, akşam geri döndüm.

★

Ofisi, Yahudi Mahallesi'nde. Öyle havalı bir yer değil.

Fotografçı arkadaşım Senih, "Bu Paris zannettiğim gibi çıkmadı, farkında mısın herkes pek bir bakımsız" dedi.

"Bu semt öyle, her yer değil" dedim ama nedense Paris, bu sefer bana da öyle geldi.

Tuhaf bir Amerikalılık gelmiş Paris'e.

Güzel insanlar İtalya'ya kaçmış galiba!

Ya da biz o gün hep paçozlara

Beni uyarıyor, "Sakin sözünü kesme, araya girme, bir soru sor, dur, o anlatır, susunca ikinci soruyu sor" diyor.

Ben zannettim ki şaka yapıyor. Yooo hayır.

Araya girdim mi bitti, dâhi tasarımcı durumu bir daha toparlayamıyor.

Bizden farklı bir boyutta olduğu kesin.

İkisi de pek nazikti.

Türkleri de öve öve bitiremediler.

Ben nedense Starck'ı da, karısını farklı hayal etmiştim. Söyleşide anlatıyor, tamamen asosyal bir adam, nedense ben daha "underground", daha hayatın içinde biri diye düşünmüştüm, yanlışım.

Karısına gelince, yarı Hırvat yarı Cezaireli Jasmine, Almodovar kadınları gibi, çirkin güzellere, ne yalan söyleyeyim biraz hayal kırıklığına uğradım, daha gösterişli bir şey bekliyordum. Ama pek bir öpüp koklaşıyorlar. Allah birbirlerine bağışlasın.

Daha bir sürü şey sorabilmek isterdim ama Jasmine, "Zaman doldu" dedi.

Ekledi:

"Elkim'de geliyoruz, artık İstanbul'a görüşürüz."

Ben valla o zaman kim bilir kiminle röportaj yapıyor olurum...

Demedim tabii...

Gülümsedim, "Olur" dedim...

Ofisten çıktım ve kendimi acilen Ragıp Akoral'la Cafe de Flore'a attım.

"Bir kadeh

kırmız şarap

lütfen, bir de

peynir tabağı..."

Öyleydi çünkü. Bir insan, salaksa salaktır. Gereksesi yoktur. Annem etrafına zarafet ve salaklık yayıyordu. Bir radyo gibi. Ünutmadan, çok da güzel bir kadındı. Ama bu bile onu kurtarmıyordu.

■ Hangisine daha yakındınız...

-Sen istersen başka sorulara geç güzelim, bu çocukluk sorularıyla devam edersen bu röportaj hayatta bitmez!

■ Hayatınız boyunca annenizin tersi kadınları mı aradınız?

-Ne biçim soru bu. Annem annemdir, karım karım. Hayır!

■ Mutlu bir çocuk muydunuz?

-Tam tersine. Mutsuzluğun kristalize olmuş haliydim. Hep kederliydim, diplerdeydim. Şimdi düşünüyorum da, bütün gençliğim boyunca depresyondaydım. Şizoid bölünmeler yaşıyordum. Nefes almaya ve hayattan zevk almaya 40 yaşında başladım. Ondan öncesi felaket...

■ Neden?

-Nasıl yani neden? Öyle işte. Kendimi bir "yaratık" gibi hissediyordum. Başka boyutta yaşayan, tuhaf, yabani biriydim. Hiçbir yere gitmek istemiyordum, kimseyle görüşmek istemiyordum. Mutsuzdum. Ama zaten biz dünyaya mutlu olmak için gelmedik ki. Mutlu olmam gerekmiyordu, anlatabiliyor muyum?

■ Hayır!

-O zaman sana yeryüzüne neden geldiğimizi anlatayım... Dikkatle dinle çünkü şu anda sana en büyük "neden?" sorusunun cevabını veriyorum: Bizim hikayemiz, 8 milyar yıllık bir macera. Biz önce salak bakterilerdik, çamurun içinde debeleniyorduk. Sonra balık olduk. Sonra kurbağa. Sonra maymun. Şimdilerde hâlâ maymunuz ama süper maymunlar. Daha gelişmiş bir maymun türü. Ama neticede yine hayvanız. Ve hepimiz aynı hedef için uğraşıyoruz...

SAKIN KONUŞMAYI BÖLME!

■ Nedir o?

-Hepimiz, milyarlarca yıl önce dünyaya gelmiş bu hayvanın gelişmesi için çalışıyoruz. Buraya mutlu olmak için değil, çalışmak için geldik! Hepimiz. Ait olduğumuz tür daha da akıllı olsun diye... Evrimi kontrolüne alabilin diye... O zavallı çamur içinde debelenen bakterinin, bugün alabildiğimiz formu hayal bile etmesi mümkün değildi. Aynı şekilde ileride alacağımız formu da, bizim bugün hayal edebilmemiz mümkün değil. Ama yanlış anlama, kimse bizim dâhi olmamızı filan da beklemiyor, tek beklenen olay dahil olmamız! Ben Philippe Starck olarak kendi adıma iştirak ediyorum, tasarımlar yapıyorum. Hepimiz, bu "oyun" a en çok katkıda bulunabileceğimiz şeyle katkıda bulunuyoruz. Herkesin silahı başka, benim silahım tasarım mesela. Ama galiba ben tasarımı seçmedim, tasarım beni seçti. Tasarım yapıyorum çünkü benim için çok

Fotografçılar: Senih GÜRMEK

kolay...

■ Bir iskemleyi çizmeniz 10 dakikanızı alıyormuş, bir otel tasarlanmanız 2 gün. 250 objeyi aynı anda çizebiliyor musunuz... Bunlar doğru mu?

JASMINE Araya girme lütfen. Araya girersen, sorunun cevabını alamazsın! Lütfen Philippe'in hafızını bölme, seni daha önce uyarıştım...

■ Pardon heyecan yaptım! Ama merak ettiğim şeyi o anda sormazsam da, bunun adı söyleşi olmuyor...

-İyi de benim de hafızam kısa, konuşmam bölününce ne söyleyeceğimi unutuyorum. Nerede kalmıştık? Büyük neden sorusunun cevabını verdim değil mi?

■ Evet felsefi bir biçimde yeryüzündeki varlık sebebimizi açıkladınız: Çalışmak!

-Diğer soruna gelince, internete okuduğunuz her şeye inanma, ama evet, işimde hızlıyım. Çünkü tasarım bana doğal olarak geliyor.

■ O yüzden mi "Ben değil, o beni seçti!" diyorsunuz...

Babam uçak tasarımcısıydı. Annem ise zarif ve aptal bir kadındı. Bende olan yetenek şu dört şeyin sonucu: Yaratıcılık, salaklık, zarafet ve felsefe.

-Evet. Etrafımda gördüğüm her şey anlamdan yoksundu sanki. Kendimi önemsediyimi sanma ama bir anlam katmak istedim. Belki de basitleştirmek istedim. Annemle babam boşandığında çok fakirdik. Kocaman bir daire düşün, içinde hiç mobilya yok. Sadece halı. 20 yaşına kadar süründüm. Fakirlik, boşluk, dibe vurmak nedir iyi bilirim. O dairede öylece durur, düşünürdüm. Pek çok şeye yıllardır

kafa yoruyorum ben. Şimdi şaşırıyorlar "Nasıl bu kadar hızlı tasarlayabiliyorsunuz?" diyorlar. Evet kafamdakileri kağıda dökmem hızlı oluyor ama buzdağının görünmeyen kısmı da

var. Yıllarca o boş dairede yataklar, kanepeler, sandalyeler hayal ettim. Sonra bir gün geldi, onları çizmeye başladım. Kağıda geçirmesi hızlı oluyor ama düşünmesi yıllarıma aldı!

■ Paris'teki Ecole Nissim de Camondo Okulu'nda tasarım eğitimi aldınız, Pierre Cardin için çalıştınız, 79'da kendi şirketinizi kurdunuz, "çılgın" "dâhi", "gelenekleri

Sorumun cevabı bu olabilir. Sırrım da! Beni gündelik hayattaki hiçbir şey ilgilendirmiyor. Televizyon seyretmiyorum. Gazete okumuyorum. Dergi bakmıyorum. Kalabalıklara karışmıyorum. Sokaklara dalmıyorum. Sadece müzik ve edebiyat var hayatımda. Ve seks. Bir istiridye çiftliğimiz var, orada yaşıyoruz. Her şeyden uzak.

Gündelik hayattan kaçtığım için yaratıyorum. Yoksa bu aptal fikirlerin ve insanların arasında ölüyorum.

Jasmine ve ben. Hiç kimseyi görmüyoruz. Canımız nereye isterse oraya gidiyoruz. Dün mesela Venedik'te küçük bir adadaydık. Bir jetimiz var, atlayıp gidiyoruz. Ben farklı bir hayat yaşıyorum, farklı bir boyutta. "Biz kimiz? Ne olmamız lazım? Ne değiliz?" bu tür şeylere kafa yoruyorum. Bugün bize sunulan hayattan

kesinlikle daha fazlasını hak ediyoruz. Arada bir uçurum var, hak ettiğimiz hayat, yaşadığımız hayat. Ben bu uçurumu nasıl kapatırım, insanların daha iyi yaşaması için neler yapabilirim, yaratabilirim diye düşünüyorum. "Kültür kabilem" e katkıda bulunabilmek için uğraşıyorum.

GÜNDE ÜÇ KERE SEVİŞİYORUZ

■ Bunun yolu da "mainstream" den uzak kalmak mı?

-Bravo! Doğduğumuz anda, kendi hayvan türümüzle bir anlaşma imzalıyoruz, ait olduğumuz bu tür için yapmamız gerekenler var. Anlattım demin... Benim de kontratım var. "Mainstream" e dalarsam, yapamam bunları. O yüzden sokaklar, insanlar bana uzak. Sadece Jasmine. Ama hep çalışıyorum zannetme. Günde üç kere de sevişiyoruz!

■ İyi ama sizin yarattığınız her şey dolaşıma giriyor. Siz "trendy" olan her şeyden kaçıyor sunuz, buna karşılık imzanızı taşıyan her şey "trendy" oluyor. Bu bir çelişki değil mi?

-Gündelik hayattan kaçtığım için bunları yaratabiliyorum. Gündelik hayatta ve bu aptal fikirlerin ve insanların arasında ölüyorum. Pazarlama, reklam ve medya tarafından yönlendirilen bir dünya bana göre değil. Birtakım yeni fikirler için, korunmuş bir hayat yaşamamız gerekiyor. Yaşadığımız uygarlığın, takipçilere değil, hayalcilere ihtiyacı var.

■ Hayatınızın yüzde 98'ini kişisel hayatınıza, yüzde 2'sini iş hayatınıza adanmışsınız. Doğru mu?

-Yoo. Yüzde 99'u kişisel hayatıma adanmıştır! Daha doğrusu duygusal hayatıma. Duygusal hayatım derken aşık olduğum kadın ve çocuklarım... Çocuklarım çok önemli ama hayatım Jasmine ile geçiyor. 3.5 senedir birlikteyiz. Jasmine'den önce iki evlilik yaptım. 4 çocuğum var...

Genç
olmaktan
nefret
ettim

■ 60 yaşındasınız. Yaş almak sizi ürkütüyor mu?

-Bu kadar kibar sormana gerek yok. Hayır, yaşlanmak beni korkutmuyor. Hiç bir şey korkutmuyor. Ölüm bile. Bu bir problem aslında. Hayatın bir sürü şeyiyle ilgili değilim. Aşk olduğum kadınla ilgilim o kadar. Bir de çocuklarım, arkadaşlarım. En vazgeçemeyeceğim şey de özgürlük. Beni tanımlayan sözcük aslında özgürlük. Düşünsene, kimseye bağlı değilim, bağımlı değilim, eyvallahım yok, master'im yok, gurum yok, patronum yok, zorunluluğum yok, borcum yok. En önemlisi benim Tanrım yok! Bir tek 300 bin kişiye iş olanağı sağlıyorum. Ben ölürsem, birkaç şirket batır, bir sürü insan işsiz kalır. Bunun dışında hiçbir şey umurumda değil...

■ Bir erkek için en iyi yaş nedir?

-Genç olmayayım da ne olursam olayım! Ben genç olmaktan hep nefret ettim. Çok ağırdı benim için. 3.5 yıldır filan mutluyum. Değil mi Jasmine?

■ Nedir sizi bu kadar mutlu kılan?

-Kadınlar. Benim için bir tek Tanrı var hayatta: Kadınlar. Müthiş bir bağlılığım, hayranlığım var kadınlara. Kadınlarla ilgili her şeyi çok beğeniyorum. İçinde, dışında, üstünde, altında... Bu arada, yüzde 100 monogamım. Sadece karımla sevişirim. Günde üç kez. Ama sadece karımla. Bugüne kadar hayatımı 4 kadınla paylaştım ve sadece onlarla yattım...

HIÇ COOL DEĞİLSİN!

■ Egonuz ne alemde?

-Egom yok, kompleksim yok, korkularım yok. Bana teşekkür edilmesi yeterli. "Evimde sizin tasarladığınız bilmem ne var" denince, hemen etkilenirim, ağlarım. Zaten Jasmine bana "Hiç cool değilsin!" diyor.

JASMINE Ama değilsin.

Olağanüstüsün, sıradışısın, dâhisin. Ama cool değilsin...

Niye değil?

JASMINE Değil işte!

■ İnsanların size hizmet etmesini ister misiniz? Ne de olsa siz en büyük yaratıcısınız. Onlar hizmet edecek, siz yaratacaksınız...

-Hayır hiç. Ben hep yalnız çalışırım. Gördüğün bütün iyi işler benimdir, kötü işler de. Yıllardır da aynı insanlarla çalışırım. Sade, kendi halinde bir adamım. Baksana, karım da cool olmadığını düşünüyor!

■ Başka bilmediğimiz ne özellikleriniz var?

-Alfabeyi bilmem. Toplama, çıkarma yapamam. Çarpma daha da zor benim için. Bölmeye hiç girmeyelim. Ayları saymam,

Sadece karımla
sevişiyorum

Hayatta benim için bir tek Tanrı var: Kadınlar.

Baylıyorum onlara. Müthiş bir bağlılığım, hayranlığı var kadınlara. Kadınlarla ilgili her şeyi çok beğeniyorum. İçinde, dışında, üstünde, altında. Bu arada, yüzde 100 monogamım. Sadece karımla sevişirim. Günde üç kez. Ama sadece karımla. Bugüne kadar hayatımı 4 kadınla paylaştım ve sadece onlarla yattım.

karıştırdım. Ama buna karşılık Nobel ödülü almış fizikçi bir arkadaşım, benim fizik alanındaki bilgime hayran olduğunu söyler. "Müthiş yüksek bir fizik bilgin var" der. Ama gel gör ki, cep telefonunu kullanamıyorum. Kızım bana "modern otist" diyor.

■ O hayatta nelerle meşgul oluyor?

-Bugün albümü çıktı. Şarkıcı olacak. Tasarımla filan alakası yok.

■ İyi bir baba mısınız?

-Bilmiyorum. Farklı bir babayım. Çocukları parka götüren, tenise götüren babalardan kesinlikle değilim. Onlara iyi değerler verdiğime inanıyorum. Bir de düşünebilmeyi öğrettim sanki, bu tür şeyler.

■ Diğer çocuklarınız?

-Bir oğlum var. Ve iki çocuğum daha. 7 ve 8 yaşındalar...

JASMINE Hayır 5 ve 6 yaşındalar.

■ Dış dünya ile iletişiminiz Jasmine üzerinden gerçekleşiyor gibi...

-Biraz öyle. O benim her şeyim. Karım, metresim, asistanım, sekreterim...

■ Maaş da alıyor mu bari?

-Daha önce Louis Vitton'da çalışıyordu. Çok da iyi bir konumdaydı. E şimdi onu oradan çıkarınca, yüklü bir maaş ödemem gerekiyor haliyle!

İSTANBUL'DA
PHILIPPE STARCK
İMZALI EVLER

■ Türkiye deyince aklınıza ne geliyor?

-İstanbul...

■ İstanbul deyince aklınıza ne geliyor?

-Heyecan. Beni çok heyecanlandıran bir şehir İstanbul. Hiç şüphe yok ki, önümüzdeki yıllarda dünyanın yeni merkezlerinden biri olacak. İnsan hakları ve politik birtakım şeyleri çözdüğümüz takdirde, kimse tutamaz sizi. Bugüne kadar gördüğüm en seksi, en erotik şehirlerden biri. Farklı bir enerjisi var. Sadece şehrin kendisinden ve mimarisinden söz etmiyorum. İnsanların güzelliği de çarptı beni. Çok güzel insanlar gördüm. Çok bakımlılardı.

■ Biraz da yoo konsept'ten söz edin...

-Dünyanın 24 şehrinde 57 proje yaptık bugüne kadar. Şimdi sıra İstanbul'da. "Akıllı kabileler" için "yaşam alanları" tasarlıyoruz. Kaliteye önem veren, yaratıcılıktan nasibini almak isteyen insanlara... yoo konsept, insanların yaşadıkları yerle uyumlu olmalarını sağlıyor, hata yapmalarını engelliyor.

■ Nasıl yani?

-Önce doğru insanları ve doğru lokasyonu buluyoruz, projeye başlıyoruz. Philippe Starck imzası taşıyan evleri satın alanlara, belli renkler, materyaller, malzemeler, bitkiler, vesaire gösteriyoruz. "Bunu sevdim, bundan nefret ettim" diyorlar, biz de onlara "Bak, sen bu 4 farklı tasarım

tipinden şuna uygunsun. Böyle bir evde yaşamalısın" diyoruz, fikir veriyoruz.

■ Nedir o 4 tasarım tipi?

-1- Klasik tasarım. Kentsel bir soyluluk göze çarpmıyor. 2- Kültürel tasarım. Sanatsal bir devrim, grafik ve canlılığın altı çiziliyor. 3- Minimal tasarım. Adı üstünde sakinlik, masumiyet ve beyaz tonlar hakim. 4- Doğa tasarımı. Özgürlük ve tazelik vurgulanıyor. Bütün bu süreçte insanlara yardım

bırakabilmesi ve "Oh be evime geldim!" diyebilmesi. İçinde olmaktan mutlu olduğu, gurur duyduğu bir dünya. Zaten böyle hissedenerleri bir araya topluyoruz, onlar da ister istemez bir kabile oluşturuyorlar. Dünyanın pek çok yerinde yaptık, şimdi sıra İstanbul'da. En çok da bu kabilenin birlikte zaman geçirecekleri yerlere çok kafa yoruyoruz. Çocuklarının doğum gününü kutlayacaklar, spor

Bugüne kadar gördüğüm en seksi, en erotik şehirlerden biri. Farklı bir enerjisi var. Sadece şehrin kendisinden ve mimarisinden söz etmiyorum. İnsanların güzelliği de çarptı beni.

ediyoruz, kişiliklerine uygun yerleri seçmelerini sağlamaya çalışıyoruz. Ama kimsenin evini dekoratör gibi tasarlamıyorum. Bunu da özel hayata müdahale olarak algılıyorum. Hata yapmalarına engel olacak bilgiler veriyorum o kadar. Şu tonlar, bu renkler, bu materyaller, bu formlar... Geri kalanı bar, yüzme havuzu, lobi.

Bunlar için de çok güçlü şeyler tasarlıyorum. Her baktıkları yerde bir sürpriz olsun, onlara "Bu hayatta her şey mümkün"ü hatırlatsın. Hayat zaten böyle bir şey. Biraz salaklık, biraz delilik ve olabilirlik.

■ Bir mekan tasarlarken sizin için en önemli şey?

-Evs... İçeri girdiğinde, bütün o trafiği, kaosu, problemleri dışarıda

yapacaklar, güneşlenecekler, kahve içecekler, içki içecekler. Tüm bu sözünü ettiğim proje bir tür ada, enerjisi yüksek bir bulut...

■ Siz, insanların bir arada yaşayacakları böyle yerler tasarlıyorsunuz, o insanlara "akıllı kabileler" diyorsunuz ama siz tek başınıza yaşıyorsunuz!

-Ben de bir kabileye aitim aslında. Dünyanın her tarafında arkadaşlarım var. O insanlardan farkım bir sürü şehirde aynı anda yaşıyorum, çalışıyorum. Her yerdeyim ben. Şanslıyım ki bir jetim var, mesafeleri daha kolay kat ediyorum.

■ Uyku probleminiz var mı?

-Hayır. Çünkü uyumaya vaktim yok!